

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **nezl. N. Č,** (dříve N. A.), zastoupeného J. S., právně zastoupeného JUDr. Petrem Práglem, advokátem se sídlem Ústí nad Labem, Dlouhá 5, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp.zn. 15 Az 402/2003, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2002 č.j. OAM-4601/CU-06-C10-2002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 6. 2003 č. j. 15 Az 402/2003 - 11,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátu JUDr. Petru Práglovi **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 2150 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 12. 6. 2003 č. j. 15 Az 402/2003 - 11 odmítl žalobu podanou žalobcem (dále i „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2002 č.j. OAM-4601/CU-06-C10-2002, kterým byla žádost žalobce o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu

a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V odůvodnění usnesení krajský soud zejména uvedl, že žalobce byl vyzván, prostřednictvím usnesení doručeného jeho zákonné zástupkyni, aby odstranil nedostatky žaloby v přesně označených bodech, ke splnění této povinnosti mu byla stanovena lhůta deseti dnů. Žalobce byl krajským soudem zároveň poučen, že pokud ve stanovené lhůtě žalobu nedoplní a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o žalobě usnesením odmítne. Uvedené usnesení bylo žalobci doručeno dne 26. 3. 2003, žalobce na něj doposud nereagoval.

Proti citovanému usnesení krajského soudu podal stěžovatel včas kasační stížnost. Stěžovatel tvrdí, že dne 1. 4. 2003 předal poštovnímu doručovateli k doručení doplnění své žaloby, které obsahovalo zákonem požadované náležitosti. Stěžovatel má za to, že splnil ve stanoveného lhůtě povinnost uloženou soudem, když ve stanovené lhůtě doplnil žalobu o požadované náležitosti. Ke kasační stížnosti stěžovatel přiložil kopii podacího lístku držitele poštovní licence České pošty s.p. ze dne 1. 4. 2003, kde je uveden jako odesílatel stěžovatel resp. jeho zákonná zástupkyně a jako adresát Krajský soud v Ústí nad Labem. Jelikož tedy krajský soud vydal rozhodnutí, které odporuje faktickému stavu věci, stěžovatel žádá, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc vrácena soudu k dalšímu řízení, zároveň navrhuje přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

V doplnění kasační stížnosti ze dne 15. 1. 2004 (krajskému soudu doručeno dne 19. 1. 2004) stěžovatel dále uvedl, že soud měl ve svém důsledku nakonec jednat s jeho opatrovníkem, který mu měl být ustanoven.

Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu a v mezích kasační stížnosti napadené usnesení krajského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Z listin, které byly předloženy po podání kasační stížnosti, se zjišťuje, že příjmení stěžovatele bylo změněno na Č. Matka stěžovatele, která byla jeho zákonnou zástupkyní, zemřela dne 13. 12. 2004. Okresní soud v Prievidzi, Slovenská republika, usnesením ze dne 21. 12. 2004 č.j. PPOm 18/04-45, které nabylo téhož dne právní moci, stěžovatele dočasně svěřil od péče nahrazující péči rodičů, a to do péče J. S., který se stěžovatelem žil od jeho narození a má vytvořeny podmínky pro péči o něj.

Řízení o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů je ovládáno přísnou dispoziční zásadou, jejímž důsledkem mimo jiné je, že podaná žaloba musí obsahovat zákonem stanovené náležitosti. Dle § 71 odst. 1 písm. a) až f) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí žaloba kromě obecných náležitostí podání dle § 37 odst. 2, 3 s. ř. s. obsahovat označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci; označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy; označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá; žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné či nicotné; jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést; návrh výroku rozsudku. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z předloženého soudního spisu ve věci je zřejmé, že podání stěžovatele ze dne 12. 11. 2002, v němž uvedl, že podává opravný prostředek proti rozhodnutí žalovaného

č.j. OAM-4601/CU-06-C10-2002, které mu bylo předáno dne 8. 11. 2002, neboť nesouhlasí s napadeným rozhodnutí, neobsahovalo výše citované obligatorní náležitosti žaloby.

Proto byl stěžovatel krajským soudem usnesením ze dne 18. 3. 2003 č. j. 15 Az 402/2003 - 9 vyzván k doplnění podání ve stanovené desetidenní lhůtě ode den doručení, a to tak, aby označil výroky rozhodnutí, které napadá; uvedl žalobní body; navrhl důkazy a výrok rozsudku. Zároveň byl stěžovatel poučen o následcích nevyhovění výzvě. Z předloženého soudního spisu plyne, že stěžovatel na usnesení soudu, které mu bylo doručeno dne 26. 3. 2003, žádným způsobem nereagoval ani ve stanovené lhůtě ani po jejím uplynutí. Nejvyšší správní soud tudíž souhlasí se závěrem krajského soudu, že předmětné podání stěžovatele vykazovalo takové nedostatky, které bránily meritornímu přezkoumání napadeného rozhodnutí, a řízení o tomto podání (žalobě) bylo správně dle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto.

Stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že své podání-žalobu ze dne 12. 11. 2002 o požadované údaje doplnil, a jako důkaz předkládá kopii podacího lístku České pošty s.p. ze dne 1. 4. 2003. Nejvyšší správní soud má za to, že uvedený podací lístek nelze označit za důkaz, jenž by dostatečně a bezpochyby prokazoval skutečnost, že stěžovatel zaslal soudu písemnost, kterou doplnil své podání ze dne 12. 11. 2002. Předmětný podací lístek pouze dokazuje, že dne 1. 4. 2003 byla České poště s.p. jakožto držiteli poštovní licence předána k poštovní přepravě zásilka od stěžovatele jako odesílatele pro adresáta Krajský soud v Ústí nad Labem, ale není z něj zřejmé, co bylo obsahem podané zásilky. V soudním spise ve věci sp.zn. 15 Az 402/2003 se nenachází žádný záznam prokazující doručení a převzetí takové zásilky Krajským soudem v Ústí nad Labem a tento soud navíc sdělil, že ani pátráním v podatelně a ve správním oddělení soudu nebyla předmětná zásilka zjištěna (nalezena).

Další námitku stěžovatel uplatnil v podání, kterým dne 19. 1. 2004 doplnil kasační stížnost, dle jeho názoru mu měl být ve věci soudem ustanoven opatrovník. Tuto námitku však stěžovatel nijak blíže nezdůvodnil. Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel byl v době projednávání věci krajským soudem zastoupen matkou jako zákonnou zástupkyní, tudíž pro ustanovení opatrovníka nebyly důvody.

Stěžovatel v kasační stížnosti výslovně neoznačil zákonný důvod jejího podání, avšak z obsahu kasační stížnosti vyplývá, že je podána z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud neshledal nezákonnost napadeného usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby, proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl dle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s.

S přihlédnutím k ustanovení § 78b odst. 1 zákona o azylu, podle něhož se cizinci, který předloží doklad o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku, udělí na žádost vízum za účelem strpění pobytu, nerozhodoval Nejvyšší správní soud samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Jelikož stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (ustanovení § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (ustanovení § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Krajský soud stěžovateli k jeho žádosti ustanovil zástupcem advokáta pro řízení o kasační stížnosti, náklady řízení v tomto případě hradí stát. Náklady spočívají v odměně za dva úkony právní služby v částce 2.000 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a v náhradě hotových výdajů v částce 150 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky), celkem 2150 Kč. Tato částka bude zaplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce JUDr. Petra Prágla do 1 měsíce od právní moci rozsudku

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. ledna 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu